

DZIENNIK USTAW

RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ.

30 listopada

№ 119.

Rok 1925.

TREŚĆ:

USTAWY:

- Poz.: 858**—z dnia 28 października 1925 r. w sprawie zmiany rozporządzenia Rady Ministrów z dnia 10 maja 1920 r. w przedmiocie wprowadzenia w życie na obszarze Rzeczypospolitej ustawy wojskowego postępowania karnego. 1671
- 859**—z dnia 28 listopada 1925 r. o upoważnieniu Rządu do zaciągnięcia pożyczek państwowych oraz o biletach skarbowych, bilonie i pomocy dla instytucyj kredytowych 1672

ROZPORZĄDZENIA MINISTRÓW:

- Poz.: 860**—Sprawiedliwości z dnia 24 listopada 1925 r. o najniższej ofercie jako wymogu wniosku o wdrożenie postępowania ugodowego. 1673
- 861**—Skarbu z dnia 27 listopada 1925 r. sprawie ustalenia podstawowej ceny monopolowej za spiryty z kampanji 1925/6 r. 1674
- 862**—Skarbu z dnia 28 listopada 1925 r. o wypuszczeniu Serji VIII biletów skarbowych 1674

858.

Na mocy art. 44 Konstytucji ogłaszam ustawę następującej treści:

U s t a w a

z dnia 28 października 1925 r.

w sprawie zmiany rozporządzenia Rady Ministrów z dnia 10 maja 1920 r. w przedmiocie wprowadzenia w życie na obszarze Rzeczypospolitej ustawy wojskowego postępowania karnego (Dz. U. R. P. № 59 poz. 368).

Art. 1. W poszczególnych artykułach rozporządzenia Rady Ministrów z dnia 10 maja 1920 r. w przedmiocie wprowadzenia w życie na obszarze Rzeczypospolitej ustawy wojskowego postępowania karnego (Dz. U. R. P. № 59 poz. 368) nazwę „sąd okręgu generalnego” zmienia się na „wojskowy sąd okręgowy”, nazwę „sąd załogowy” zmienia się na „wojskowy sąd rejonowy”, nazwę „okręgi generalne” zmienia się na „okręgi korpusów”, zaś „obwody” na „rejony”.

Art. 2. W art. 12 w punkcie 1 dodaje się następujący ustęp:

„c) przewidziane w § 138 ust. 1 k. k. w., o ile ze względu na przeważające okoliczności łagodzące nie należy oczekiwać surowszej kary, niż pozbawienia wolności do jednego roku, niezależnie od kar dodatkowych”.

W tymże artykule w ustępie ostatnim dodaje się następujące zdanie:

„Sprawy, wymienione w punkcie 1 c), mogą być przekazywane sądom rejonowym wyłącznie na wniosek prokuratora przy wojskowym sądzie okręgowym, o ile właściwy dowódca (art. 101 niniejszego rozporządzenia) dla wojskowego sądu okręgowego na to się zgadza”.

Art. 3. W art. 15 zamiast „wyłączenie jednego lub kilku” ma być „wyłączenie jednej lub kilku”.

Art. 4. W art. 32 rozporządzenia zamiast „prokurator lub podprokurator, oficer sądowy i protokółant”—ma być „prokurator lub podprokurator, względnie oficer sądowy, a nadto zawsze protokółant”.

Art. 5. W art. 40 punkt 4 winien być powołany zamiast § 34 ustawy wojskowego postępowania karnego § 340 tejże ustawy, a słowo „odwołanie” winno być zastąpione słowem „odwołań”.

Art. 6. Art. 44 ustęp 1 punkt a) otrzymuje następujące brzmienie:

„a) dla spraw generałów — dwóch członków Najwyższego Sądu Wojskowego w stopniu generała oraz trzech generałów, wyznaczonych przez Ministra Spraw Wojskowych”.

W ustępie 1 punkt b) tegoż artykułu zamiast „stopniom” winno być „stanowiskiem”.

Ustęp 2 tegoż artykułu skreśla się.

Ustępowi 3 art. 44 nadaje się brzmienie następujące:

„Na asesorów sądu wojskowego należy wyznaczyć osoby stopniem równe oskarżonemu lub od niego wyższe”.

Po ustępie 3 tegoż artykułu dodaje się ustęp następujący:

„Jedynie w braku oficera, posiadającego stopień równy lub wyższy, niż oskarżony, można wyznaczyć na asesora oficera bezpośrednio niższego stopnia, z tem jednak ograniczeniem, że gdy oskarżony należy do korpusu generałów, asesor musi być generałem, gdy zaś oskarżony jest oficerem sztabowym, asesor musi być oficerem sztabowym”.

Art. 7. W art. 48 zamiast art. 42 winien być powołany art. 44.

Art. 8. W art. 73 ustęp 2 zamiast art. 94 winien być powołany art. 92.

Art. 9. W art. 88 punkt a) po słowach „w obrębie obszaru” dodaje się słowo „wojennego”.

Art. 10. Ustęp 1 art. 111 otrzymuje brzmienie: „Kary dyscyplinarne są następujące:

- a) upomnienie,
- b) nagana,
- c) surowa nagana,
- d) przeniesienie na inne stanowisko służbowe bez zwrotu kosztów przeniesienia”.

Art. 11. W art. 115 zamiast „odpowiednie” ma być „odpowiednio”.

Art. 12. Art. 124 po wyrazach „skreśla się” w ustępie 1 należy uzupełnić: „w § 3 (§ 27 i 28)”, po wyrazach „§ 243 ust. 1 punkt 4 wyrazy „względnie czy uwięzienie go zostało zarządzone w rozkazie oskarżenia” należy dodać „wydanym przez właściwego komendanta”.

W tymże art. 124 zamiast „w § 306 ustęp 1 punkt 1 wyraz „niniejszy” ma być „w § 306 ust. 1 punkt 1 wyraz „niniejszej”.

W tymże art. 124 w ustępie IV zamiast „454, 463” ma być „454—463”.

Art. 13. Art. 125 winien brzmieć: „Przepis art. 101 ustęp 7 niniejszego rozporządzenia nie ma zastosowania do §§ 95, 96, 109, 110, 119, 128 ust. 4, 139, 149 ust. 3, 155, 169, 170, 245 ust. 1, 246 ust. 3, 256 i 420 ust. 3”.

Art. 14. Ustęp 3 art. 128 otrzymuje brzmienie: „W wypadkach mniejszej wagi można karać w drodze dyscyplinarnej również za występki, przewidziane w wojskowym kodeksie karnym:

- 1) w §§ 64, 79, 89 ust. 1, 90, 91 ust. 1, 92, 93, 94, 120, 121 ust. 1, 137, 141 ust. 1, 144 ust. 2, 146, 151;
- 2) w § 148 w razie lekkiego uszkodzenia ciała;
- 3) w § 150, o ile winnym jest szeregowy;
- 4) w § 114, o ile przestępstwo polega na pożyczaniu pieniędzy lub przyjęciu podarunku bez uprzedniej wiedzy wspólnego przełożonego;
- 5) w § 138 ust. 1 za kradzież lub sprzeniewierzenie (przywłaszczenie), zagrożone w karnych ustawach dzielnicowych karą aresztu, względnie więzienia, nie zastępującego domu poprawy, o ile winnym jest szeregowy, wartość mienia skradzionego lub

sprzeniewierzonego (przywłaszczonego) nie przenosi 25 zł., a sprawca nie był jeszcze za kradzież lub sprzeniewierzenie (przywłaszczenie) dyscyplinarnie ukarany lub przez sąd prawomocnie skazany”.

W ustępie 4 po wyrazach „W razie ukarania dyscyplinarnego tylko jedynie za przestępstwa wojskowe stosować można...” dodaje się słowa „oprócz kar, przewidzianych w obowiązujących przepisach dyscyplinarnych”.

Art. 15. W art. 136 zamiast „oficera sądowego” ma być „oficera sądowego”.

Art. 16. W art. 173 zamiast słowa „wykonanie” ma być „wykonania”.

Art. 17. W art. 180 zamiast „którzy mieli najmniejszy udział” ma być „którzy mieli mniejszy udział”.

Art. 18. W art. 181 i 184 zamiast „niniejszego rozporządzenia” ma być „rozporządzenia wprowadzonego”.

Art. 19. Wykonanie niniejszej ustawy powierza się Ministrowi Spraw Wojskowych i Ministrowi Sprawiedliwości.

Art. 20. Ustawa niniejsza wchodzi w życie z dniem ogłoszenia.

Prezydent Rzeczypospolitej: *S. Wojciechowski*
Prezes Rady Ministrów: *W. Grabski*

Minister Spraw Wojskowych: *Sikorski*

Minister Sprawiedliwości: *A. Żychliński*

859.

Na mocy art. 44 Konstytucji ogłaszam ustawę następującej treści:

U s t a w a

z dnia 28 listopada 1925 r.

o upoważnieniu Rządu do zaciągnięcia pożyczek państwowych oraz o biletach skarbowych, bilonie i pomocy dla instytucyj kredytowych.

Art. 1. Upoważnia się Ministra Skarbu do zaciągnięcia zagranicznej pożyczki państwowej do wysokości 600.000.000 zł. lub równowartości tej sumy w walutach obcych; pożyczce tej mogą być przyznane szczególne uprawnienia, gwarancje i zwolnienia od podatków i opłat, a nadto może ona być zabezpieczona zastawem dochodów jednego z monopolii państwowych. Pożyczka winna być zużyta na cele gospodarcze, nie zaś na cele budżetu zwyczajnego lub nadzwyczajnego administracji przedsiębiorstw państwowych i monopolii. Szczegółowe warunki tej pożyczki, w szczególności zaś stopę odsetkową, sposób obliczenia odsetek, terminy i sposób spłaty kapitału oraz sposób zabezpieczenia określi Minister Skarbu. Na podstawie niniejszych upoważnień Minister Skarbu może zawierać odpowiednie umowy i wypuszczać tytuły dłużne oraz dokonywać wszelkich czynności prawnych, z tych umów wynikających.